

Jerzy Szwed

Ostrowo, gm. Władysławowo, woj. gdańskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 15-16

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nych, około 150 kamieni i ułamków kamieni /średnio ca 30 cm/, 50 ułamków kości i 8 g węgielków drzewnych. Wyróżniono 32 rdzenie, 35 rylców, 23 drapacze, 21 jednozadziorców, 4 tyczaki, 9 półtylczaków, 2 asymetryczne trójkąty, 30 przekuwaczy typu Zinken i Doppelzinken, 7 przekuwaczy zwykłych, 7 wiórów - gładzików, 2 wiertniki, obłęcznik, 3 narzędzia kombinowane, fragmenty narzędzi bliżej nieokreślonych, 66 wiórów retuszowanych, 27 odłupków retuszowanych, 2400 wiórów, odłupków, odpadów i okruchów. Wyroby krzemienne spoczywały głównie w żółtym piasku rzeczonym na głębokości do 1 m.

W południowej części wykopu wystąpiło bogate skupisko wyrobów krzemiennych /około 1000 egz./, pohupane płytki kamienne, ułamki kości oraz węgielki drzewne - krzemienica o średnicy około 3 m. Poza krzemienicą artefakty występowały w rozproszaniu lub w małych skupiskach. Po wstępnej analizie stwierdzono, że niektóre ułamki kości są zapewne resztkami szkieletów renifera.

Charakterystyczne formy przewodnie narzędzi wiążą jednoznacznie odkryty zespół z kulturą hamburską. Do wyrobów rzadko spotykanych w zespołach tej kultury należą tyczaki i asymetryczne trójkąty dużych rozmiarów /zbliżone do typu Kent/. Zespół hamburski typologicznie można datować na schyłek najstarszego dryasu lub początek oscylacji Bölling. Ponadto w obrębie wykopu znaleziono ułamki ceramiki kultury dołkowo-grzebykowej i na powierzchni 4 trójkąty pieńkowskie.

Badania będą kontynuowane.

OSTROWO, gm. Władysławowo
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Jerzy Szwed. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Mezolityczna osada wydmywa.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań powierzchniowych w 1961 roku. Zajmuje ono wschodnią część nieużytku - dawnej wydmy położonej nad zabagnioną doliną rzeczki Czarnej Wody w odległości około 700 m na południe od brzegu morskiego. Założono 2 wykopy na wschodnim skraju dawnej wydmy oraz 10 małych wykopów sondażowych rozmieszczonych koncentrycznie wokół poprzednich. W wykopach znaleziono wyłącznie wyroby krzemienne. Występowały one w warstwie szarego piasku zalegającego bezpośrednio nad bardzo cienką warstwą pierwotnego humusu, rzadko

w stropie tejże warstwy. Wyroby krzemienne zalegały również w warstwie słabo wykształconej próchnicy współczesnej przykrywającej obie poprzednie warstwy.

Wyróżniono kilkadziesiąt rdzeni, głównie jednopiętowych, odłupkowych lub odłupkowo-wiórowych, najczęściej ze zmienioną orientacją; rzadko jednopiętowych, stożkowych. Poza tym wystąpiły wióry i odłupki. W grupie narzędzi najliczniej są reprezentowane drapacze wykonane na odłupkach, rzadziej wiórach, charakteryzujące się stromym, rzadko płaskim retuszem pokrywającym drapisko. Prócz tego wyróżniono bardzo nieznaczne zbrojniki, skrobacze oraz po jednym trapezie i stromo łuskany, krępym grociku. Wykorzystywano wyłącznie surowiec miejscowy narzutowy.

Materiały złożone są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

SZCZECIN-JEZIERZYCE
Stanowisko 1

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Maciej Czarnecki. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko mezolityczne z okresu atlantyckiego.

Stanowisko należy do kompleksu stanowisk mezolitycznych nad dolną Płonią. Leży na zachodnim krańcu lewobrzeżnej części osiedla /dokładnie na południe od stanowiska 19/, na piaszczystym wzgórku nad zatorfioną dolinką /będącą pozostałością rozlewiska Płoni/. Stok wzgórka, schodzący ku dolince, ma ekspozycję południową. Tegoroczne badania objęły powierzchnię 57 m² /wykop zwarty/. Uzyskano 9 rdzeni, 68 narzędzi /w tym 5 rylców, 3 drapacze, 8 skrobaczy, 26 zbrojników/ oraz 30 rylcowców.

Usytuowanie stanowiska, planigrafia oraz typologia rdzeni i narzędzi wykazują nawiązania do stanowiska w Jezierzycach 19 /vide/.

Badania będą kontynuowane.

SZCZECIN-JEZIERZYCE
Stanowisko 19

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Maciej Czarnecki. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie.